

EUROPOS PARLAMENTO IR KOMISIJOS DIREKTYVA 2002/49/EB

2002 m. birželio 25 d.

dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³,

laikydami Sutarties⁴ 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ir atsižvelgdami į 2002 m. balandžio 8 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

1) Bendrijos politika siekiama užtikrinti aukšto lygio sveikatos bei aplinkos apsaugą, o vienas iš tikslų yra apsauga nuo triukšmo. Žaliojoje knygoje dėl ateities triukšmo strategijos Komisija paskelbė aplinkos triukšmą viena iš pagrindinių Europos aplinkos problemų;

2) Europos Parlamentas 1997 m. birželio 10 d. savo rezoliucijoje dėl Komisijos žaliosios knygos⁵ išreiškė savo pritarimą šitos Žaliosios knygos idėjoms, paragino direktyvoje dėl aplinkos triukšmo mažinimo nustatyti atitinkamas priemones ir iniciatyvas bei pažymėjo kad trūksta patikimų, palyginamų duomenų apie įvairių triukšmo šaltinių įtaką;

3) 1999 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikate dėl oro transporto ir aplinkos buvo apibūdintas bendrasis triukšmo rodiklis bei numatyta bendroji triukšmo skaičiavimo ir matavimo aplink oro uostus metodologija. Šios direktyvos nuostatose atsižvelgta į minėto komunikato nuostatas;

4) jau yra tam tikroms gaminių spinduliuojamo triukšmo kategorijoms skirtų Bendrijos teisės aktų, pavyzdžiui, 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva Nr. 70/157/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių leistiną motorinių transporto priemonių garso lygį ir dujų išmetimo sistemas, suderinimo⁶, 1977 m. kovo 29 d. Tarybos direktyva 77/311/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių ratinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių vairuotojų veikiančių triukšmo lygį, suderinimo⁷, 1979 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 80/51/EEB dėl ikigarsinių orlaivių

¹ OL C 337 E, 2000 11 28, p. 251.

² OL C 116, 2001 4 20, p. 48.

³ OL C 148, 2001 5 18, p. 7.

⁴ 2000 m. gruodžio 14 d. pareikšta Europos Parlamento nuomonė (OL C 232, 2001 8 17, p. 305), 2001 m. birželio 7 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 297, 2001 10 23, p. 49) ir 2001 m. spalio 3 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 87 E, 2002 4 11, p. 118). 2002 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2002 m. gegužės 21 d. Tarybos sprendimas.

⁵ OL C 200, 1997 6 30, p. 28.

⁶ OL L 42, 1970 2 23, p. 16. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 1999/101/EB (OL L 334, 1999 12 28, p. 41).

⁷ OL L 105, 1977 4 28, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/54/EB (OL L 277, 1997 10 10, p. 24).

triukšmo skleidimo ribojimo⁸ bei ją papildančios direktyvos, 1992 m. birželio 30 d. Tarybos direktyva 92/61/EEB dėl dviračių ir triračių motorinių transporto priemonių tipo patvirtinimo⁹ ir 2000 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/14/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su lauko sąlygomis naudojamos įrangos į aplinką spinduliuojamu triukšmu, suderinimo¹⁰.

5) ši direktyva *inter alia* turėtų pateikti nuostatas, kaip plėtoti ir užbaigti esamą Bendrijos priemonių dėl pagrindinių šaltinių spinduliuojamo triukšmo rinkinį, o ypač dėl kelių ir geležinkelių transporto priemonių bei infrastruktūros, orlaivių, lauko mechanizmų ir pramonės įrangos bei mobilių įrenginių ir parengti papildomas trumpalaikes, vidutinės trukmės ir ilgalaikes priemones;

6) šioje direktyvoje nenagrinėjamos tam tikros triukšmo kategorijos, pvz., transporto priemonių viduje susidarantis triukšmas ar būtinės veiklos keliamas triukšmas;

7) laikantis Sutarties 5 straipsnyje išdėstyto subsidiarumo principo, Sutarties keliamą tikslą pasiekti aukštą aplinkos ir sveikatos apsaugos lygį galima geriau įgyvendinti valstybių narių veiklą papildant ta Bendrijos veikla, kuria siekiama, kad triukšmo problema būtų visuotinai suprasta. Todėl duomenys apie aplinkos triukšmo lygį turėtų būti renkami, lyginami ar pateikiami pagal palyginamus kriterijus. Dėl to būtina naudoti suderintus rodiklius ir įvertinimo metodus, kaip ir suderintą triukšmo kartografavimo metodiką. Geriausiai tokius kriterijus ir metodus gali nustatyti Bendrija;

8) taip pat būtina nustatyti bendrus „aplinkos triukšmo“ įvertinimo metodus ir „ribinių verčių“ apibrėžimą tariantis dėl suderintų triukšmo lygio rodiklių. Bet kurių ribinių verčių konkrečius skaitmenis nustato valstybės narės, atsižvelgdamos *inter alia* į būtinybę taikyti prevencijos principą siekiant išsaugoti tyliąsias aglomeracijų zonas;

9) parinkti tokie bendrieji triukšmo rodikliai: L_{dvn} , skirtas įvertinti dirginimą, ir $L_{nakties}$, skirtas įvertinti miego trikdyimą. Taip pat valstybėms narėms siūlytina naudoti papildomus rodiklius stebint ar kontroliuojant ypatingus triukšmo atvejus.

10) tam tikrose svarbiose zonose reikia atlikti strateginį triukšmo kartografavimą, nes taip galima surinkti duomenis, būtinus parodyti tose zonose esamą triukšmo lygį;

11) veiksmų planuose turi būti numatyti tokių svarbių zonų prioritetai, o juos parengti turi kompetentingos institucijos, pasitarusios su visuomene;

12) siekiant plačiai paskleisti informaciją visuomenėje, reikia pasirinkti tinkamiausius informavimo būdus;

13) būsimajai Bendrijos politikai paremti ir visuomenei papildomai informuoti reikalinga rinkti duomenis ir konsoliduoti atitinkamas visos Bendrijos ataskaitas;

14) Komisija turėtų reguliariai vertinti, kaip įgyvendinama ši direktyva;

15) įvertinimo metodus reglamentuojančios techninės nuostatos prireikus turėtų būti papildytos ir suderintos su technikos bei mokslo pažanga ir Europos standartizavimo pažanga;

⁸ OL L 18, 1980 1 24, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 83/206/EEB (OL L 117, 1983 5 4, p. 15).

⁹ OL L 225, 1992 08 10, p. 72. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/7/EB (OL L 106, 2000 5 3, p. 1).

¹⁰ OL L 162, 2000 7 3, p. 1.

16) šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką¹¹,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

1. Šios direktyvos tikslas – apibūdinti bendras procedūras, kuriomis siekiama atitinkamai pagal numatytus prioritetus išvengti, sumažinti, ar apsaugoti nuo aplinkos triukšmo kenksmingo poveikio pasekmių, įskaitant ir dirginimą. Tuo tikslu nuosekliai vykdomi tokie veiksmai:

a) visose valstybėse narėse laikantis bendrų [vertinimo metodų kartografavimo būdu nustatomas aplinkos triukšmo poveikis;

b) informacija apie aplinkos triukšmą ir jo poveikį pateikiama visuomenei;

c) pagal triukšmo kartografavimo rezultatus valstybės narės patvirtina veiksmų planus, kaip užkirsti kelią aplinkos triukšmui ar prirėikus bent jį sumažinti atitinkamose vietovėse, o ypač ten, kur poveikio lygiai gali pakenkti žmonių sveikatai, ir kaip išlaikyti tinkamą aplinkos triukšmo lygį ten, kur jis toks yra.

2. Šia direktyva taip pat siekiama sukurti pagrindą plėtoti Bendrijos priemones, skirtas pagrindinių šaltinių, o ypač kelių ir geležinkelių transporto priemonių bei infrastruktūros, orlaivių, lauko mechanizmų ir pramonės įrangos bei mobilių įrenginių spinduliuojamam triukšmui mažinti. Tuo tikslu Komisija ne vėliau kaip iki 2006 m. liepos 18 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atitinkamus pasiūlymus dėl teisės aktų. Tuose pasiūlyimuose turėtų būti atsižvelgta į 10 straipsnio 1 dalyje nurodytas ataskaitos rezultatus.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma tokio aplinkos triukšmo atvejais, kuris veikia žmones užstatytose teritorijose, visuomeniniuose parkuose ar kitose tyliosiose aglomeracijų zonose, taip pat tyliosiose gamtos zonose, netoli mokyklų, ligoninių ir kitų triukšmui jautrių pastatų ir zonų.

2. Ši direktyva netaikoma paties asmens sukeliama ir jį veikiančio triukšmo atvejais, taip pat buitinės veiklos ar kaimynų keliamo triukšmo, triukšmo darbo vietose, transporto priemonių viduje esančio triukšmo ir triukšmo dėl karinės zonose vykdomų karinių veiksmų atvejais.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

a) „aplinkos triukšmas“ – nepageidaujami arba žmogui kenksmingi išoriniai garsai, kuriuos sukuria žmonių veikla, įskaitant transporto priemonių, kelių eismo, geležinkelių eismo, oro eismo spinduliuojamą triukšmą ir triukšmą, iš pramonės veiklos zonų, kaip apibrėžta 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės¹²;

¹¹ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

¹² OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

- b) „kenksmingi poveikiai“ – neigiami poveikiai žmogaus sveikatai;
- c) „dirginimas“ – per apklausas triukšmo poveikio vietoje nustatytas bendruomenės nepasitenkinimo triukšmu laipsnis;
- d) „triukšmo rodiklis“ – garso, suvokiamo kaip aplinkos triukšmas, vertė, išreikšta fizikiniais garso mato vienetais;
- e) „įvertinimas“ – yra triukšmo rodiklio arba šio triukšmo kenksmingo poveikio žmogui nustatymas pagal skaičiavimo, prognozavimo, numatymo arba matavimo metodą;
- f) „ L_{dvn} “ (dienos, vakaro ir nakties triukšmo rodiklis) – triukšmo poveikio sukkelto apibendrinto dirginimo rodiklis, papildomai apibūdintas I priede;
- g) „ L_{dienes} “ (dienos triukšmo rodiklis) – dienos laikotarpiu triukšmo poveikio sukkelto dirginimo rodiklis, papildomai apibūdintas I priede;
- h) „ L_{vakaro} “ (vakaro triukšmo rodiklis) – vakaro laikotarpiu triukšmo poveikio sukkelto dirginimo rodiklis, papildomai apibūdintas I priede;
- i) „ $L_{nakties}$ “ (nakties triukšmo rodiklis) – nakties laikotarpiu triukšmo poveikio sukkelto dirginimo rodiklis, papildomai apibūdintas I priede;
- j) „dozės-pojūčio santykis“ – triukšmo rodiklio vertės ir kenksmingo poveikio santykis;
- k) „aglomeracija“ – valstybės narės apibrėžta teritorija, kurioje gyvena daugiau kaip 100 000 žmonių, o gyventojų tankumas yra toks, kokiam esant valstybė narė laiko ją urbanizuota zona;
- l) „tylioji aglomeracijos zona“ – kompetentingos institucijos apibrėžta zona, kurioje bet kurio šaltinio skleidžiamo triukšmo L_{dvn} vertė ar kito atitinkamo triukšmo rodiklio vertė neviršija valstybės narės nustatytos tam tikros vertės;
- m) „tylioji gamtos zona“ – kompetentingos institucijos apibrėžta zona, netrikdoma transporto, pramonės ar rekreacinės veiklos triukšmo;
- n) „pagrindinis kelias“ – valstybės narės nurodytas regioninis, valstybinis ar tarptautinis kelias, kuriuo per metus pravažiuoja daugiau kaip trys milijonai transporto priemonių;
- o) „pagrindinis geležinkelis“ – valstybės narės nurodytas geležinkelis, kuriuo per metus pravažiuoja daugiau kaip 30 000 traukinių;
- p) „stambus oro uostas“ – valstybės narės nurodytas oro uostas, kuriame per metus pakyla ir nusileidžia (vienas pakilimas arba vienas nusileidimas laikomas atskiru statistiniu vienetu) daugiau kaip 50 000 orlaivių, išskyrus mokomuosius skrydžius lengvaisiais orlaiviais;
- q) „triukšmo kartografavimas“ – duomenų apie esamus arba prognozuojamus triukšmo atvejus pateikimas triukšmo rodiklio vienetais, kur nurodomos visos pažeistos galiojančios ribinės vertės, tam tikroje zonoje triukšmo veikiamų žmonių skaičius ar skaičius būstų tam tikroje zonoje, kuriose veikia tam tikram triukšmo rodikliui prilygstantis triukšmas;
- r) „strateginis triukšmo žemėlapis“ – žemėlapis, skirtas apibendrintam įvairių šaltinių triukšmo poveikio įvertinimui tam tikroje zonoje atlikti arba apibendrintai prognozei pateikti;
- s) „ribinė vertė“ – valstybės narės nustatyta L_{dvn} arba $L_{nakties}$ rodiklio vidutinė vertė, o kur taikoma – L_{dienes} ir L_{vakaro} vidutinė vertė, kurią viršijus kompetentingos institucijos svarsto, kokių triukšmą

mažinančių priemonių reikėtų imtis arba yra priverstos jų imtis; skirtingų šaltinių (kelių, geležinkelių, oro transporto, pramonės triukšmas ir kt.), skirtingos aplinkos ir skirtingo jautrumo žmonių grupėms triukšmo ribinės vertės gali būti skirtingos; jos gali skirtis esamomis arba pasikeitusiomis aplinkybėmis (t.y. pasikeitus triukšmo šaltiniui arba aplinkos paskirčiai);

t) „veiksmų planai“ – planai, skirti triukšmo problemoms ir jo poveikiui valdyti, įskaitant prireikus ir triukšmo mažinimą;

u) „akustinis planavimas“ – laukiamo triukšmo valdymas planavimo priemonėmis, pvz., žemėtvarka, transporto sistemų projektavimas, transporto planavimas, triukšmo mažinimas garso izoliavimo priemonėmis ir ribojant triukšmą jo šaltiniuose;

v) „visuomenė“ – vienas ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų ir, atsižvelgiant į nacionalinės teisės aktus ar nacionalinę nusistovėjusią tvarką, jų asociacijos, organizacijos ar grupės.

4 straipsnis

Igyvendinimas ir atsakomybės sritys

1. Valstybės narės paskiria atitinkamo lygio kompetentingas institucijas ir įstaigas, atsakingas už šios direktyvos įgyvendinimą, taip pat institucijas, atsakingas už:

a) aglomeracijų, pagrindinių kelių, pagrindinių geležinkelių ir stambių oro uostų triukšmo žemėlapių bei veiksmų planų sudarymą ir, kai to reikia, patvirtinimą;

b) triukšmo žemėlapių ir veiksmų planų rinkimą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės pateikia Komisijai ir visuomenei ne vėliau kaip iki 2005 m. liepos 18 d.

5 straipsnis

Triukšmo rodikliai ir jų taikymas

1. Rengdamos ir tikslindamos strateginį triukšmo kartografavimą pagal 7 straipsnio nuostatas, valstybės narės taiko I priede nurodytus triukšmo rodiklius L_{dvn} ir $L_{nakties}$.

Tol, kol bendrieji įvertinimo metodai rodikliams L_{dvn} ir $L_{nakties}$ nustatyti taps privalomais, valstybės narės gali naudoti esamus nacionalinius triukšmo rodiklius ir tuos susijusius duomenis, kurie turi būti perskaičiuoti pagal anksčiau minėtų rodiklių vertes. Tokie duomenys negali būti daugiau kaip trejų metų senumo.

2. Ypatingais atvejais, pvz., išvardytaisiais I priedo 3 skyriuje, valstybės narės gali naudoti papildomuosius triukšmo rodiklius.

3. Planuodamos akustiką ir nustatydamos triukšmo zonas valstybės narės gali naudoti ir kitokius nei L_{dvn} bei $L_{nakties}$ rodiklius.

4. Ne vėliau kaip iki 2005 m. liepos 18 d. valstybės narės praneša Komisijai informaciją apie visas jų teritorijose galiojančias arba rengiamas ribines vertes, išreikštas rodikliais L_{dvn} ir $L_{nakties}$, o kur taikytina – rodikliais L_{dienos} ir L_{vakaro} , skirtas kelių transporto triukšmui, geležinkelių transporto triukšmui, orlaivių triukšmui oro uostų zonose ir triukšmui iš pramoninės veiklos vietų, taip pat paaiškinimus dėl šių ribinių verčių įgyvendinimo.

6 straipsnis

Įvertinimo metodai

1. L_{dvn} ir $L_{nakties}$ vertės turi būti nustatytos taikant II priede nurodytus įvertinimo metodus.
2. Komisija 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgusi į II priedo pataisymą, įteisina bendruosius įvertinimo metodus L_{dvn} ir $L_{nakties}$ nustatyti. Tol, kol bus patvirtinti šie metodai, valstybės narės gali taikyti pagal II priedo nuostatas pataisytus ir jų teisės aktuose nustatytus įvertinimo metodus. Tokiu atveju jos privalo įrodyti, kad taikant tokius metodus gaunami rezultatai prilygsta gaunamiems taikant II priedo 2.2 punkte nurodytus metodus.
3. Kenksmingą poveikį galima įvertinti III priede aprašytu dozės-pojūčio santykiu.

7 straipsnis

Strateginis triukšmo kartografavimas

1. Ne vėliau kaip 2007 m. birželio 30 d. valstybės narės privalo pateikti visų jų teritorijose esančių aglomeracijų, kuriose gyvena daugiau kaip 250 000 gyventojų, ir visų pagrindinių kelių, kuriais per metus pravažiuoja daugiau kaip šeši milijonai transporto priemonių, pagrindinių geležinkelių, kuriais per metus pravažiuoja daugiau kaip 60 000 traukinių, ir stambių oro uostų strateginius triukšmo žemėlapius (jei reikia, patvirtintus kompetentingų institucijų), kuriuose būtų parodyta padėtis ankstesniaisiais kalendoriniais metais.

Ne vėliau kaip 2005 m. birželio 30 d., o vėliau – kas penkerius metus, valstybės narės informuoja Komisiją apie savo teritorijose esančius pagrindinius kelius, kuriais per metus pravažiuoja daugiau kaip šeši milijonai transporto priemonių, pagrindinius geležinkelius, kuriais per metus pravažiuoja daugiau kaip 60 000 traukinių, stambius oro uostus ir aglomeracijas, kuriose gyvena daugiau kaip 250 000 gyventojų.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2012 m. birželio 30 d., o vėliau – kas penkerius metus, būtų sudaryti ir, jei reikia, kompetentingų institucijų patvirtinti, visų jų teritorijose esančių aglomeracijų, pagrindinių kelių ir pagrindinių geležinkelių, strateginiai triukšmo žemėlapiai, kuriuose būtų parodyta padėtis ankstesniaisiais kalendoriniais metais.

Ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie savo teritorijose esančias aglomeracijas, pagrindinius kelius ir pagrindinius geležinkelius.

3. Strateginiai triukšmo žemėlapiai turi atitikti **IV priedą** išdėstytus būtiniausius reikalavimus.

4. Kaimyninės valstybės narės bendradarbiauja atlikdamos strateginį triukšmo kartografavimą netoli jų bendros sienos.

5. Strateginiai triukšmo žemėlapiai peržiūrimi ir, jei reikia, pataisomi ne rečiau kaip kas penkerius metus nuo jų parengimo datos.

8 straipsnis

Veiksmų planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2008 m. liepos 18 d. kompetentingos institucijos parengtų triukšmo problemoms ir poveikiui valdyti skirtus veiksmų planus, įskaitant skirtus triukšmui mažinti, jei tai būtina:

a) arti pagrindinių kelių, kuriais per metus pravažiuoja daugiau kaip šeši milijonai transporto priemonių, pagrindinių geležinkelių, kuriais per metus pravažiuoja daugiau kaip 60 000 traukinių, ir stambių oro uostų esančioms zonoms;

b) aglomeracijoms kuriose gyvena daugiau kaip 250 000 gyventojų. Tokiuose planuose turi būti numatyta apsaugoti tyliąsias zonas nuo triukšmo padidėjimo.

Planuose numatomas priemonės savo nuožiūra parenka kompetentingos institucijos, tačiau juose turi būti aiškiai išskirti prioritetai, kurie gali būti nustatyti pagal bet kurių iš taikomų ribinių verčių viršijimus arba pagal kitus valstybių narių pasirinktus kriterijus, ir jos turi būti taikomos, be kita ko, svarbiausiose srityse, nustatytose strateginiu triukšmo kartografavimu.

2. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2013 m. liepos 18 d. kompetentingos institucijos parengtų jų teritorijose esančioms aglomeracijoms, pagrindiniams keliams ir pagrindiniams geležinkeliams skirtus veiksmų planus, kuriuose būtų aiškiai išskirti prioritetai, kurie gali būti nustatyti pagal bet kurių iš taikomų ribinių verčių viršijimus arba pagal kitus valstybių narių pasirinktus kriterijus.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie kitus atitinkamus, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus kriterijus.

4. Veiksmų planai turi atitikti būtiniausias V priedo reikalavimus.

5. Veiksmų planai peržiūrimi ir, jei reikia, pataisomi, kai žymiai pasikeičia esamos triukšmo aplinkybės, bet ne rečiau kaip kas penkerius metus nuo jų patvirtinimo datos.

6. Kaimyninės valstybės narės bendradarbiauja veiksmų planų, skirtų pasienio regionams, klausimais.

7. Valstybės narės užtikrina, kad apie siūlomus veiksmų planus būtų informuota visuomenė, jai būtų suteikta galimybė iš anksto ir veiksmingai dalyvauti rengiant ir peržiūrint veiksmų planus, kad į tokio dalyvavimo rezultatus būtų atsižvelgta ir visuomenė būtų informuota apie priimtus sprendimus. Turi būti numatytas pakankamos trukmės laikotarpis kiekvienam visuomenės dalyvavimo etapui.

Jei privalomas visuomenės dalyvavimas numatytas vienu metu pagal šią direktyvą ir bet kurį kitą Bendrijos teisės aktą, valstybės narės gali numatyti bendrą tvarką, kad būtų išvengta pasikartojimo.

9 straipsnis

Informacijos teikimas visuomenei

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų sudaryti ir, jei reikia, patvirtinti strateginiai triukšmo žemėlapiai ir parengti veiksmų planai būtų pateikti ir išplatinti visuomenėje pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus, o būtent pagal 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyvą 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką¹³, ir šios direktyvos IV ir V priedų nuostatas, įskaitant turimas informacines technologijas.

2. Tokia informacija turi būti aiški, suprantama ir prieinama. Turi būti pateikta svarbiausius dalykus apibūdinanti suvestinė.

10 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos renkami duomenys bei jų skelbimas

1. Ne vėliau kaip 2004 m. sausio 18 d. Komisija pateiks Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kur bus peržiūrėtos su aplinkos triukšmo šaltiniais susijusios Bendrijos priemonės.

¹³ OL L 158, 1990 6 23, p. 56.

2. Valstybės narės užtikrina, kad strateginių triukšmo žemėlapių ir veiksmų planų suvestinių informacija, kaip nurodyta VI priede, būtų išsiųsta Komisijai per šešis mėnesius nuo 7 ir 8 straipsniuose nustatytų datų.

3. Komisija sudaro strateginių triukšmo žemėlapių informacijos duomenų bazę, kad būtų lengviau sudaryti 11 straipsnyje nurodytą ataskaitą ir atlikti kitus techninius bei informacinius darbus.

4. Kas penkerius metus Komisija turi paskelbti strateginių triukšmo žemėlapių ir veiksmų planų duomenų suvestinę ataskaitą. Pirmoji ataskaita turi būti pateikta iki 2009 m. liepos 18 d.

11 straipsnis

Peržiūra ir ataskaitų rengimas

1. Ne vėliau kaip iki 2009 m. liepos 18 d. Komisija turi pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos nuostatų įgyvendinimą.

2. Ataskaitoje, be kita ko, bus įvertintas papildomų Bendrijos veiksmų dėl aplinkos triukšmo poreikis ir, jei reikės, pasiūlyti tokie įgyvendinimo strategijos aspektai:

a) aplinkos triukšmo kenksmingą poveikį patiriančių žmonių skaičiaus mažinimo ilgalaikiai ir vidutinės trukmės tikslai, atkreipiant ypatingą dėmesį į skirtingą klimata ir kultūros tradicijas;

b) papildomos priemonės dėl tam tikrų šaltinių, ypač lauko mechanizmų, transporto priemonių bei infrastruktūros ir tam tikrų pramoninės veiklos kategorijų spinduliuojamo aplinkos triukšmo mažinimo, remiantis jau įgyvendintomis ar svarstomomis priimti priemonėmis;

c) tyliųjų gamtos zonų apsauga.

3. Ataskaitoje bus pateikta Bendrijos akustinės aplinkos kokybės apžvalga, pagrįsta 10 straipsnyje nurodytais duomenimis, bus įvertinta mokslo bei technikos pažanga bei bet kokia kita susijusi informacija. Pagrindiniai kriterijai parenkant siūlomas strategijas ir priemones turi būti kenksmingo poveikio sumažinimas bei išlaidų efektyvumo koeficientas.

4. Komisija, gavusi pirmąjį strateginių triukšmo žemėlapių rinkinį, persvarstys:

- galimybę zonose, kur yra vienaaukščių namų, nustatyti 1,5 m matavimo aukštį (I priedo 1 dalis),
- numatomą mažiausią žmonių skaičių, kuriuos veikia skirtingų intervalų L_{dvn} ir $L_{nakties}$ triukšmas (VI priedas).

5. Ataskaita peržiūrima kas penkeri metai, o jei reikia – dažniau. Joje įvertinamas šios direktyvos nuostatų įgyvendinimas.

6. Ataskaitoje galima pateikti pasiūlymus dėl šios direktyvos pakeitimų.

12 straipsnis

Adaptacija

Komisija suderina šios direktyvos I priedo 3 punktą, II priedą ir III priedą su technikos ir mokslo pažanga 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai talkina Direktyvos 2000/14/EB 18 straipsniu įkurtas komitetas.
 2. Kai pateikiama nuoroda į šią straipsnio dalį, galioja Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsnių nuostatos, atsižvelgiant į šios direktyvos 8 straipsnį.
- Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.
3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

14 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinės teisės aktus

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2004 m. liepos 18 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2002 m. birželio 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

P. COX

Komisijos vardu

Pirmininkas

J. MATAS I PALOU

I PRIEDAS

TRIUKŠMO RODIKLIAI,

paminėti 5 straipsnyje

1. **Dienos, vakaro, nakties triukšmo lygio L_{dvn} apibrėžimas**

Dienos, vakaro, nakties triukšmo lygis L_{dvn} decibelais (dB) apskaičiuojamas pagal tokią formulę:

$$L_{dvn} = 101g \frac{1}{24} \left(12 \times 10^{\frac{L_{dienes}}{10}} + 4 \times 10^{\frac{L_{vakaro+5}}{10}} + 8 \times 10^{\frac{L_{nakties+10}}{10}} \right)$$

čia:

L_{dienes} – vidutinis ilgalaikis A svertinis garso lygis, nustatytas vienerių metų dienos laikotarpiui, kaip apibrėžta ISO 1996-2: 1987;

L_{vakaro} – vidutinis ilgalaikis A svertinis garso lygis, nustatytas vienerių metų vakaro laikotarpiui, kaip apibrėžta ISO 1996-2: 1987;

$L_{nakties}$ – vidutinis ilgalaikis A svertinis garso lygis, nustatytas vienerių metų nakties laikotarpiui, kaip apibrėžta ISO 1996-2: 1987;

čia:

– diena trunka 12 valandų, vakaras – 4 valandas, o naktis – 8 valandas. Valstybės narės gali sutrumpinti vakaro laikotarpį viena ar dviem valandomis ir atitinkamai pailginti dienos ir (arba) nakties laikotarpį, bet su sąlyga, kad tai galios visų triukšmo šaltinių tipams ir jos pateiks Komisijai informaciją apie visus sisteminius skirtumus nuo standartinės sistemos;

– dienos pradžios (ir, atitinkamai, vakaro ir nakties pradžios) laiką pasirenka valstybė narė (tas laikas yra vienodas visų šaltinių skleidžiamam triukšmui); standartinis laikas yra toks: nuo 07.00 val. iki 19.00 val., nuo 19.00 val. iki 23.00 val. ir nuo 23.00 val. iki 07.00 val. vietos laiku;

– metai yra atitinkami garso sklidimo metai, o vidutinė metų trukmė yra nustatoma pagal meteorologines sąlygas;

čia:

– atsižvelgiama tik į laisvai sklindantį garsą, tai reiškia, kad neatsižvelgiama į garsą, atsispindėjusį nuo pastato fasado (paprastai manoma, kad matuojant tai sudaro 3 dB pataisą rezultatuose).

L_{dvn} įvertinimo taško aukštis priklauso nuo paskirties:

– kai skaičiuojama sudarinėjant strateginį triukšmo žemėlapi, kuriame vaizduojamas triukšmo poveikis pastatuose ir greta jų, įvertinimo taškai turi būti $4,0 \pm 0,2$ m (nuo 3,8m iki 4,2 m) aukštyje virš žemės paviršiaus ties „triukšmingiausiu“ fasadu; „triukšmingiausias“ fasadas yra arčiausiai į konkretų triukšmo šaltinį atsukta išorinė pastato siena; kitais tikslais galima pasirinkti kitaip;

– kai matuojama sudarinėjant strateginį triukšmo žemėlapi, kuriame vaizduojamas triukšmo poveikis pastatuose ir greta jų, galima pasirinkti ir kitokį aukštį, tačiau ne mažiau kaip 1,5 m nuo žemės paviršiaus, o rezultatai gali būti pakoreguoti taip, kad atitiktų 4 m aukštį;

– kitais tikslais, pvz., planuojant akustiką ir skirstant į triukšmo zonas, galima pasirinkti ir kitokį aukštį, tačiau ne mažiau kaip 1,5 m nuo žemės paviršiaus, pavyzdžiui:

– kaimo vietovėse su vienaaukščiais namais,

– vietinėms priemonėms, skirtoms sumažinti triukšmo poveikį konkrečioms būstams, projektuoti,

– tam tikros ribotos zonos išsamiam triukšmo kartografavimui atlikti, pavaizduojant, kaip triukšmas veikia atskirus būstus.

2. Nakties triukšmo rodiklio apibrėžimas

Nakties triukšmo rodiklis $L_{nakties}$ – tai ilgalaikis vidutinis A svertinis garso lygis, nustatytas vienerių metų nakties laikotarpiui, kaip apibrėžta ISO 1996-2: 1987;

čia:

- naktis trunka 8 valandas, kaip apibrėžta 1 skyriuje;
- metai yra atitinkami garso sklidimo metai, o vidutinė metų trukmė yra nustatoma pagal meteorologines sąlygas, kaip apibrėžta 1 skyriuje;
- atsižvelgiama tik į laisvai sklindantį garsą, kaip nurodyta 1 skyriuje;
- įvertinimo taškas yra tas pats, kaip ir vertinant L_{dvn} .

3. Papildomieji triukšmo rodikliai

Kai kuriais atvejais be rodiklių L_{dvn} ir $L_{nakties}$, o kur taikoma – L_{dienes} ir L_{vakaro} , gali būti pravartu naudoti specialiuosius triukšmo rodiklius ir atitinkamas ribines vertes. Toliau pateikti keli pavyzdžiai:

- nagrinėjamas triukšmo šaltinis veikia tik trumpą laiką (pvz., mažiau kaip 20 proc. visų dienos laikotarpių trukmės per metus, visų vakaro laikotarpių trukmės per metus ar visų nakties laikotarpių trukmės per metus),
- vidutinis triukšmo įvykių skaičius vienu ar daugiau laikotarpių yra labai mažas (pvz., mažiau kaip vieną kartą per valandą; triukšmo įvykį galima apibrėžti kaip trumpiau nei penkias minutes trunkantį triukšmą, pvz., tokį, kurį sukelia pravažiuojantis traukinys ar praskrendantis orlaivis),
- triukšme dominuoja žemo dažnio garsai,
- nagrinėjant triukšmo maksimumus: nakties laikotarpiui taikomi rodikliai L_{Amax} arba SEL (garso ekspozicijos lygis),
- papildoma apsauga savaitgaliais arba tam tikru metų laikotarpiu,
- papildoma apsauga dienos laikotarpiu,
- papildoma apsauga vakaro laikotarpiu,
- įvairių šaltinių skleidžiamo triukšmo derinys,
- tyliosios gamtos zonos,
- triukšmas turi stiprių toninių komponentų,
- triukšmas yra impulsinis.

II PRIEDAS

TRIUKŠMO RODIKLIŲ ĮVERTINIMO METODIKA,

paminėta 6 straipsnyje

1. Įžanga

L_{dvn} ir $L_{nakties}$ vertės galima nustatyti skaičiavimais arba matavimais (įvertinimo vietoje). Prognozės sudaromos tik skaičiavimais.

Negalutinės skaičiavimo ir matavimo metodikos išdėstytos 2 ir 3 skyriuose.

2. Tarpinė L_{dvn} ir $L_{nakties}$ skaičiavimo metodika

2.1. *Esamos nacionalinės skaičiavimo metodikos pritaikymas*

Jei valstybė narė turi nacionalinę ilgalaikių rodiklių nustatymo metodiką, ją galima taikyti suderinus su I priede nurodytų rodiklių apibrėžimais. Tuo tikslu į daugelį nacionalinių metodikų reikia įtraukti vakaro laikotarpį kaip atskirą paros laikotarpį ir metinį vidurkį. Be to, kai kurias esamas metodikas reikės pakoreguoti taip, kad nebūtų vertinamas triukšmo atspindys nuo fasadų, kad būtų įtrauktas nakties laikotarpis ir (arba) pakoreguotos įvertinimo vietos koordinatės.

Reikia atkreipti ypatingą dėmesį į tai, jog yra nustatomas metinis vidurkis. Garso spinduliavimo ir perdavimo pokyčiai per metus gali turėti įtakos rezultatų nepastovumui.

2.2. *Rekomenduojama tarpinė skaičiavimo metodika*

Nacionalinės skaičiavimo metodikos neturinčioms arba norinčioms ją pakeisti valstybėms narėms rekomenduojama taikyti tokias metodikas:

PRAMONINIS TRIUKŠMAS:

ISO 9613-2: „Akustika. Atvirame ore sklindančio garso slopinimas. 2 dalis. Bendroji skaičiavimo metodika“.

Šiai metodikai tinkamus duomenis apie spinduliuojamąjį triukšmą (įvesties duomenis) galima gauti atlikus matavimus pagal vieną iš tokių metodikų:

– ISO 8297: 1994 „Akustika. Pramoninių zonų su daugeliu šaltinių garso galios lygio nustatymas matuojant garso slėgio lygį aplinkoje. Ekspertinis metodas“;

– EN ISO 3744: 1995 „Akustika. Triukšmo šaltinių garso galios lygių nustatymas matuojant garso slėgį. Ekspertinis beveik laisvojo lauko virš atspindinčiosios plokštumos metodas“;

– EN ISO 3746: 1995 „Akustika. Triukšmo šaltinių garso galios lygių nustatymas matuojant garso slėgį. Apžvalginis šaltinį gaubiančio matuojamojo paviršiaus virš atspindinčiosios plokštumos metodas.

ORLAIVIŲ TRIUKŠMAS:

ECAC.CEAC Dok. 29 „Triukšmo kontūrų aplink civilinius oro uostus standartinio skaičiavimo metodo ataskaita“ 1997 m. Iš skirtingų skrydžio trajektorijų modeliavimo būdų bus naudojama ECAC.CEAC Dok. 29 7.5 punkte aprašyta segmentacijos metodika.

KELIŲ TRANSPORTO TRIUKŠMAS:

Prancūzijos nacionalinė skaičiavimo metodika „NMPB-Routes-96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB), nurodyta „Arrêté du 5 mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routières, Journal Officiel du 10 mai 1995, Article 6“ ir Prancūzijos standartas „XPS 31-133“. Šiuose dokumentuose spinduliuojamojo triukšmo įvesties duomenys gaunami vadovaujantis „Guide du bruit des transports terrestres, fascicule prévision des niveaux sonores, CETUR 1980“ nurodymais.

GELEŽINKELIŲ TRIUKŠMAS: Olandijos nacionalinė skaičiavimo metodika, paskelbta „Reken- en Meetvoorschrift Railverkeerslawaai '96, Ministerie Volkshuisvesting, Ruimteleidjke Ordening en Milieubeheer, 20 November 1996“.

Šias metodikas reikia suderinti su L_{dvn} ir $L_{nakties}$ apibrėžimais. Ne vėliau kaip iki 2003 m. liepos 1 d. Komisija paskelbs nurodymus pagal patikslintos metodikos 13 straipsnio 2 dalies nuostatas ir, remdamasi turimais duomenimis, pateiks orlaivių, kelių transporto ir geležinkelių spinduliuojamojo triukšmo duomenis.

3. Tarpinė L_{dvn} ir $L_{nakties}$ matavimo metodika

Jei valstybė narė pageidauja naudotis savo oficialia matavimo metodika, tokia metodika turi būti suderinta su I priede nurodytų rodiklių apibrėžimais ir su ilgalaikio vidurkio-matavimo metodikos pagrindais, išdėstytais ISO 1996-2: 1987 ir ISO 1996-1: 1982.

Jei valstybė narė neturi matavimo metodikos arba pageidauja taikyti kitą metodiką, ją galima sudaryti pagal ISO 1996-2: 1987 ir ISO 1996-1: 1982 pateiktus triukšmo rodiklio apibrėžimą ir principus.

Matavimų priešais fasadus ar kitus triukšmą atspindinčius paviršius duomenys turi būti koreguojami taip, kad nebūtų įskaičiuotas nuo fasadų ar kitų elementų atsispindėjęs triukšmas (paprastai tai sudaro 3 dB pataisą matavimo rezultatuose).

III PRIEDAS

KENKSMINGO POVEIKIO ĮVERTINIMO METODIKA,

paminėta 6 straipsnio 3 dalyje

Triukšmo poveikio žmonėms pasekmės turi būti įvertinamos dozės-pojūčio santykiu. Tokiais dozės-pojūčio santykiais, kurie bus pateikti būsimose šio priedo pataisose, laikantis 13 straipsnio 2 dalies nuostatų, bus apibrėžti:

– triukšmo sukeliama dirginimo priklausomybė nuo kelių, geležinkelių bei oro transporto triukšmo rodiklio L_{dvn} ,

– triukšmo sukeliama miego trikdymo priklausomybė nuo kelių, geležinkelių bei oro transporto rodiklio $L_{nakties}$,

Jei būtina, gali būti pateiktas dozės-pojūčio santykis, būdingas tokiems atvejams:

– būstams su specialiąja triukšmo izoliacija, kaip apibrėžta VI priede,

– būstams su „tyliaisiais“ fasadais, kaip apibrėžta VI priede,

– skirtingam klimatui, skirtingoms kultūros tradicijoms,

– gyventojai priklauso jautrioms grupėms,

– pramoninis triukšmas turi toninių komponentų,

– pramoninis triukšmas yra impulsinis ir kitais ypatingais atvejais.

IV PRIEDAS

BŪTINIAUSI STRATEGINIO TRIUKŠMO KARTOGRAFAVIMO REIKALAVIMAI,

paminėti 7 straipsnyje

1. Strateginis triukšmo žemėlapis yra duomenų, skirtų vienam iš toliau išvardytų aspektų, pateikimo būdas:

- esamo, buvusio arba prognozuojamo triukšmo lygio, apibūdinto triukšmo rodikliu,
- ribinės vertės viršijimo,
- prognozuojamo būstų, mokyklų ir ligoninių, kuriuos veikia tam tikra rodiklio verte apibūdintas triukšmas, skaičiaus tam tikroje teritorijoje,
- triukšmo veikiamoje zonoje esančių žmonių skaičiaus.

2. Strateginiai triukšmo žemėlapiai gali būti pateikti visuomenei tokiais pavidalais:

- grafiniais brėžiniais,
- skaitmeniniais duomenimis lentelėse,
- elektroninio formato skaitmeniniais duomenimis.

3. Aglomeracijų strateginiuose triukšmo žemėlapiuose svarbiausia pažymėti triukšmą, kurį spinduliuoja:

- kelių transportas,
- geležinkelių transportas,
- oro uostai,
- pramoninės veiklos zonos, įskaitant uostas.

4. Strateginė triukšmo kartografija naudojama tokiais tikslais:

- duomenims, kuriuos reikia atsiųsti Komisijai pagal 10 straipsnio 2 dalies ir VI priedo nuostatas, pateikti,
- 9 straipsnyje nurodytai informacijai visuomenei pateikti,
- 8 straipsnyje nurodytiems veiksų planams sudaryti.

Kiekvienam iš minėtų tikslų reikia sudaryti skirtingo pobūdžio strateginį triukšmo žemėlapi.

5. Strateginių triukšmo žemėlapių, kuriuose nurodyti Komisijai reikalingi atsiųsti duomenys, būtinausi reikalavimai išdėstyti VI priedo 1.5, 1.6, 2.5, 2.6 ir 2.7 punktuose.

6. Visuomenei informuoti pagal 9 straipsnio nuostatas ir veiksų planams sukurti pagal 8 straipsnio nuostatas, toliau išvardytais būdais privaloma pateikti papildomą ir kuo išsamesnę informaciją:

- grafiniu pavidalu,
- žemėlapiams, kur parodytos vietos, kuriose viršijamos ribinės vertės,

– palyginamaisiais žemėlapiais, kuriuose esama padėtis palyginama su įvairiomis ateityje galimomis situacijomis,

– kur tikslinga, žemėlapiais, kuriuose nurodytos triukšmo rodiklio vertės daugiau kaip 4 m aukštyje.

Valstybės narės gali nustatyti tokių triukšmo žemėlapių rūšių ir formos taisykles.

7. Vietinėms arba nacionalinėms reikmėms strateginiai žemėlapiai turi būti sudaromi parodant L_{dvn} bei $L_{nakties}$ situaciją 4 m įvertinamajame aukštyje 5 dB intervalais, kaip nurodyta VI priede.

8. Aglomeracijoms turi būti sudaryti atskiri strateginiai kelių transporto triukšmo, geležinkelių transporto triukšmo, orlaivių triukšmo ir pramoninio triukšmo žemėlapiai. Kitų šaltinių žemėlapiai gali būti pridedami.

9. Laikydamosi 13 straipsnio 2 dalies nuostatų, Komisija gali parengti rekomendacijas, kuriose pateikti papildomi nurodymai dėl triukšmo žemėlapių, triukšmo kartografavimo ir kartografavimo programinės įrangos.

V PRIEDAS

BŪTINIAUSI VEIKSMŲ PLANŲ REIKALAVIMAI,

paminėti 8 straipsnyje

1. Veiksmų plane būtina turi būti tokie elementai:

- aglomeracijų, pagrindinių kelių, pagrindinių geležinkelių arba stambių oro uostų ar kitų įvertintų triukšmo šaltinių aprašymas,
- atsakinga institucija,
- teisinė situacija,
- visos galiojančios ribinės vertės, nurodytos 5 straipsnyje,
- triukšmo kartografavimo rezultatų suvestinė,
- prognozuojamas apytikris triukšmo veikiamų žmonių skaičius, problemų nustatymas ir taisytina situacija,
- pagal 8 straipsnio 7 dalies nuostatas organizuotų konsultacijų su visuomene įrašai,
- visos taikomos triukšmą mažinančios priemonės ir visi rengiami projektai,
- veiksmai, kurių kompetentingos institucijos ketina imtis per artimiausius penkerius metus, įskaitant visas tyliosioms zonoms išsaugoti skirtas priemones,
- ilgalaikė strategija,
- finansinė informacija (jei turima): biudžetai, išlaidų efektyvumo įvertinimas, ekonominės naudos įvertinimas,
- nuostatos dėl numatomo veiksmų plano įgyvendinimo ir rezultatų įvertinimo.

2. Veiksmai, kurių kompetentingos institucijos ketina imtis savo kompetencijos ribose, gali būti tokie:

- transporto planavimas,
- žemėtvarka,
- techninės priemonės triukšmo šaltiniuose,
- mažiau triukšmo skleidžiančių šaltinių parinkimas,
- garso perdavimo sumažinimas,
- normatyvinės arba ekonominės priemonės ar paskatos.

3. Visuose veiksmų planuose turi būti nurodyta, kiek apytikriai turėtų sumažėti veikiamų (dirginamų, tokių, kuriems trikdomas miegas, ar kt.) žmonių skaičius.

4. Laikydamosi 13 straipsnio 2 dalies nuostatų, Komisija gali parengti rekomendacijas, kuriose pateikti papildomi nurodymai dėl veiksmų planų.

VI PRIEDAS

KOMISIJAI SIŪSTINI DUOMENYS,

paminėti 10 straipsnyje

Komisijai siųstini duomenys yra šie:

1. Apie aglomeracijas

1.1. Trumpas aglomeracijos aprašymas: vieta, matmenys, gyventojų skaičius.

1.2. Atsakingos institucijos pavadinimas.

1.3. Anksčiau vykdytos triukšmo valdymo programos ir naudotos triukšmą mažinančios priemonės.

1.4. Taikyti skaičiavimo ar matavimo metodai.

1.5. Įvertintas skaičius žmonių (šimtais), gyvenančių tokiuose būstuose, kuriuos veikia kurių nors iš nurodytų L_{dvn} verčių intervalų triukšmas 4 m aukštyje virš žemės paviršiaus ties „triukšmingiausių“ fasadu decibelais (dB): 55 – 59, 60 – 64, 65 – 69, 70 – 74, > 75, atskirai nurodant nuo kelių, geležinkelių, oro transporto ir pramoninių šaltinių sklindantį triukšmą. Skaičiai apvalinami šimtų tikslumu (pvz., vertės nuo 5150 iki 5249 apvalinamos iki 5200; nuo 50 iki 149 – iki 100; mažiau kaip 50 atitinka 0).

Be to, jei yra tikslinga ir jei tokia informacija turima, reikia nurodyti, kiek anksčiau minėtų kategorijų žmonių gyvena būstuose, kuriuose yra:

– speciali, nuo atitinkamos rūšies triukšmo apsauganti izoliacija – tokia speciali izoliacija, kuri apsaugo pastatą nuo vienos ar kelių rūšių aplinkos triukšmo, derinyje su tokia ventiliacijos ar oro kondicionavimo sistema, kuri labai gerai izoliuoja nuo aplinkos triukšmo,

– „tylusis“ fasadas – toks būsto fasadas, ties kuriuo 4 m aukštyje virš žemės paviršiaus ir 2 m atstumu nuo fasado tam tikro šaltinio sklindžiamo triukšmo L_{dvn} vertė yra daugiau kaip 20 dB mažesnė už vertę ties triukšmo veikiamu fasadu.

Taip pat reikia nurodyti, kokią anksčiau minėto triukšmo dalį sklaidžia 3 straipsnyje apibūdinti pagrindiniai keliai, pagrindiniai geležinkeliai ir stambūs oro uostai.

1.6. Įvertintas bendras skaičius žmonių (šimtais), gyvenančių būstuose, kuriuos veikia bet kokių iš nurodytų $L_{nakties}$ verčių intervalų triukšmas 4 m aukštyje virš žemės paviršiaus ties „triukšmingiausių“ fasadu decibelais (dB): 50 – 54, 55 – 59, 60 – 64, 65 – 69, > 70, atskirai nurodant nuo kelių, geležinkelių, oro transporto ir pramoninių šaltinių sklindantį triukšmą.

Iki 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos šiuos duomenis galima įvertinti ir verčių intervale 45 – 49.

Be to, jei yra tikslinga ir jei tokia informacija turima, reikia nurodyti, kiek anksčiau minėtų kategorijų žmonių gyvena būstuose, kuriuose yra:

– speciali nuo atitinkamos rūšies triukšmo apsauganti izoliacija, apibrėžta 1.5 punkte,

– „tylusis“ fasadas, apibrėžtas 1.5 punkte.

Taip pat reikia nurodyti, kokią anksčiau minėto triukšmo dalį skleidžia pagrindiniai keliai, pagrindiniai geležinkeliai ir stambūs oro uostai.

1.7. Grafiniu būdu pateikiamuose žemėlapiuose turi būti pavaizduotos 60 dB, 65 dB, 70 dB ir 75 dB horizontalės.

1.8. Ne daugiau kaip dešimties lapų apimties veiksmų plano suvestinė, kurioje aprašyti visi V priede nurodyti svarbūs aspektai.

2. Apie pagrindinius kelius, pagrindinius geležinkelius ir stambius oro uostus

2.1. Kelių, geležinkelių ar oro uostų bendras aprašymas: vieta, matmenys ir duomenys apie eismą.

2.2. Aplinkos apibūdinimas: aglomeracijos, gyvenvietės, kaimai ar kt., informacija apie žemėnaudą, kitus pagrindinius triukšmo šaltinius.

2.3. Anksčiau vykdytos triukšmo valdymo programos ir dabar naudojamos triukšmą mažinančios priemonės.

2.4. Naudoti skaičiavimo ar matavimo metodai.

2.5. Apytikris bendras skaičius žmonių (šimtais), gyvenančių ne aglomeracijose, tokiuose būstuose, kuriuos veikia kurio nors iš nurodytų L_{dvn} verčių intervalų triukšmas 4 m aukštyje virš žemės paviršiaus ties „triukšmingiausiu“ fasadu decibelais (dB): 55 – 59, 60 – 64, 65 – 69, 70 – 74, > 75.

Be to, jei yra tikslinga ir jei tokia informacija turima, reikia nurodyti, kiek anksčiau minėtų kategorijų žmonių gyvena būstuose, kuriuose yra:

– speciali nuo atitinkamos rūšies triukšmo apsauganti izoliacija, apibrėžta 1.5 punkte,

– „tylusis“ fasadas, apibrėžtas 1.5 punkte.

2.6. Įvertintas bendras skaičius žmonių (šimtais), gyvenančių ne aglomeracijose, būstuose, kuriuos veikia bet kokio iš nurodytų $L_{nakties}$ verčių intervalų triukšmas 4 m aukštyje virš žemės paviršiaus ties „triukšmingiausiu“ fasadu decibelais (dB): 50 – 54, 55 – 59, 60 – 64, 65 – 69, > 70.

Iki 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos šiuos duomenis galima įvertinti ir verčių intervale 45 – 49.

Be to, jei yra tikslinga ir jei tokia informacija turima, reikia nurodyti, kiek anksčiau minėtų kategorijų žmonių gyvena būstuose, kuriuose yra:

– speciali nuo atitinkamos rūšies triukšmo apsauganti izoliacija, apibrėžta 1.5 punkte,

– „tylusis“ fasadas, apibrėžtas 1.5 punkte.

2.7. Bendras plotas (km^2), kuriame sklinda toks triukšmas, kurio L_{dvn} vertės yra didesnės kaip 55 dB, 65 dB ar 75 dB (atskirai). Turi būti nurodytas įvertintas bendras bet kurioje iš tokių zonų esančių būstų ir joje gyvenančių žmonių skaičius (šimtais). Turi būti įskaičiuoti aglomeracijų duomenys.

Viename ar daugiau žemėlapių, kuriuose pateikiama informacija apie gyvenviečių, miestų ir aglomeracijų triukšmą, turi būti pavaizduotos 55 dB ir 65 dB horizontalės.

2.8. Ne daugiau kaip dešimties lapų apimties veiksmų plano suvestinė, kurioje aprašyti visi V priede nurodyti svarbūs aspektai.

3. Rekomendacijos

Laikydamosi 13 straipsnio 2 dalies nuostatų, Komisija gali parengti rekomendacijas, kuriose pateikti papildomi nurodymai dėl anksčiau nurodytos informacijos pateikimo.